

‘Ο Άκάθιστος Ύμνος

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῆ
ἐπέστη ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς
οὐρανοὺς χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου
λαβόντα δούλου μορφὴν ἔξισταμαι κραυγάζων σοι·

Χαῖρε, νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν
εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, θεοτόκε· ἀλλ' ὡς ἔχουσα τὸ
κράτος ἀπροσμάχητον ἐκ παντοίων με κινδύνων ἐλευθέρωσον, ἵνα κράζω
σοι·

Χαῖρε, νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Οὐ παυόμεθα κατὰ χρέος ἀνυμνοῦντες σε, θεοτόκε, καὶ λέγοντες·

Χαῖρε, ἡ κεχαριτωμένη.

Ἄγγελος πρωτοστάτης οὐρανόθεν ἐπέμφθη εἰπεῖν τῇ θεοτόκῳ τὸ χαῖρε· καὶ
σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ σωματούμενόν σε θεωρῶν, κύριε, ἔξιστατο καὶ
ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι᾽ ἣς ἡ χαρὰ ἐκλάμψει.

Χαῖρε, δι᾽ ἣς ἡ ἀρὰ ἐκλείψει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδάμ ἡ ἀνάκλησις.

Χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὔας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς.

Χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον καὶ ἀγγέλων ὄφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις βασιλέως καθέδρα.

Χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν ἥλιον.

Χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι᾽ ἣς νεουργεῖται ἡ κτίσις.

Χαῖρε, δι᾽ ἣς βρεφουργεῖται ὁ κτίστης.

Χαῖρε, νύμφῃ ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ή ἄγια ἔαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ φησὶ τῷ Γαβριὴλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πώς λέγεις κράζων·

Ἄληλουϊα.

Γνῶσιν ἄγνωστον γνῶναι ἡ παρθένος ζητοῦσα ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἄγνῶν υἱὸν πῶς ἐστὶ τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. πρὸς ἦν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ πρὶν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις,

χαῖρε, σιγῇ δεομένων πίστις.

χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον,

χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι' ἣς κατέβη ὁ θεός.

χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς οὐρανόν.

χαῖρε, τὸ τῶν ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα·

χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα·

χαῖρε, τὸ φῶς ἀρρήτως γεννήσασα·

χαῖρε, τὸ πῶς μηδένα διδάξασα·

χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γνῶσιν·

χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ ὑψίστου ἐπεσκίασε τότε πρὸς σύλληψιν τῇ ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὔκαρπον ταύτης νηδὸν ὡς ἀγρὸν ἀπέδειξεν ἥδὸν ἄπασι τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως·

Ἄληλουϊα.

"Εχουσα θεοδόχον ἡ παρθένος τὴν μήτραν ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εύθὺς ἐπιγνόν τὸν ταύτης ἀσπασμὸν ἔχαιρε καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν ἐβόα πρὸς τὴν θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα·

χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα·

χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον·

χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα·

χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εύφορίαν οἰκτιρμῶν·

χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν·

χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις·

χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἔτοιμάζεις·

χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα·
χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἔξιλασμα·
χαῖρε, θεοῦ πρὸς θνητούς εὔδοκία·
χαῖρε, θνητῶν πρὸς θεὸν παρρησία·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων λογισμῶν ἀμφιβόλων ὁ σώφρων Ἰωσὴφ ἐταράχθη πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν, ἀμεμπτε· μαθὼν δὲ σοῦ τὴν σύλληψιν ἐκ πνεύματος ἀγίου ἔφη·

Ἄλληλούϊα.

"Ηκουσαν οἱ ποιμένες τῶν ἀγγέλων ὑμνούντων τὴν ἔνσαρκον Χριστοῦ παρουσίαν· καὶ δραμόντες ὡς πρὸς ποιμένα θεωροῦσι τοῦτον ὡς ἀμνὸν ἄμωμον ἐν τῇ γαστρὶ Μαρίας βοσκηθέντα, ἥν ὑμνοῦντες εἶπον·

χαῖρε, ἀμνοῦ καὶ ποιμένος μῆτηρ·

χαῖρε, αὐλὴ λογικῶν προβάτων·

χαῖρε, ἀοράτων ἐχθρῶν ἀμυντήριον·

χαῖρε, παραδείσου θυρῶν ἀνοικτήριον·

χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια συναγάλλονται τῇ γῇ·

χαῖρε, ὅτι τὰ ἐπίγεια συγχορεύει οὐρανοῖς·

χαῖρε, τῶν ἀποστόλων τὸ ἀσίγητον στόμα·

χαῖρε, τῶν ἀθλοφόρων τὸ ἀνίκητον θάρσος·

χαῖρε, στερρὸν τῆς πίστεως ἔρεισμα·

χαῖρε, λαμπρὸν τῆς χάριτος γνώρισμα·

χαῖρε, δι' ἣς ἐγυμνώθη ὁ Ἄδης·

χαῖρε, δι' ἣς ἐνεδύθημεν δόξαν·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Θεοδρόμον ἀστέρα θεωρήσαντες μάγοι τῇ τούτου ἡκολούθησαν αἴγλῃ· καὶ ὡς λύχνον κρατοῦντες αὐτόν, δι' αὐτοῦ ἡρεύνων κραταιὸν ἄνακτα· καὶ φθάσαντες τὸν ἄφθαστον ἐχάρησαν αὐτῷ βοῶντες·

Άλληλούϊα.

Ἔδον παῖδες Χαλδαίων ἐν χερσὶ τῆς παρθένου τὸν πλάσαντα χειρὶ τοὺς ἀνθρώπους· καὶ δεσπότην νοοῦντες αὐτόν, εἰ καὶ δούλου ἔλαβε μορφήν, ἔσπευσαν τοῖς δώροις θεραπεῦσαι καὶ βοῆσαι τῇ εὐλογημένῃ·

Χαῖρε, ἀστέρος ἀδύτου μήτηρ.

χαῖρε, αὐγὴ μυστικῆς ἡμέρας·

χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν κάμινον παύσασα·

χαῖρε, τριάδος τοὺς μύστας φυλάττουσα·

χαῖρε, τύραννον ἀπάνθρωπον ἐκβαλοῦσα τῆς ἀρχῆς·

χαῖρε, κύριον φιλάνθρωπον ἐπιδείξασα Χριστόν·

χαῖρε, ἡ τῆς βαρβάρου λυτρουμένη θρησκείας·

χαῖρε, ἡ τοῦ βορβόρου ρύουμένη τῶν ἔργων·

χαῖρε, πυρὸς προσκύνησιν σβέσασα·

χαῖρε, φλογὸς παθῶν ἀπαλλάττουσα·

χαῖρε, πιστῶν ὄδηγὲ σωφροσύνης·

χαῖρε, πασῶν γενεῶν εὐφροσύνη·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Κήρυκες θεοφόροι γεγονότες οἱ μάγοι ὑπέστρεψαν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἐκτελέσαντες σοῦ τὸν χρησμὸν καὶ κηρύξαντές σε τὸν Χριστὸν ἄπασιν, ἀφέντες τὸν Ἡρώδην ὡς ληρώδη μὴ εἰδότα ψάλλειν·

Ἄλληλούϊα.

Λάμψας ἐν τῇ Αἰγύπτῳ φωτισμὸν ἀληθείας ἐδίωξας τοῦ ψεύδους τὸ σκότος· τὰ γὰρ εἰδῶλα ταύτης, σωτήρ, μὴ ἐνέγκαντά σου τὴν ἰσχὺν πέπτωκαν· οἱ τούτων δὲ ῥυσθέντες ἐβόων πρὸς τὴν θεοτόκον·

Χαῖρε, ἀνόρθωσις τῶν ἀνθρώπων·

χαῖρε, κατάπτωσις τῶν δαιμόνων·

χαῖρε, τῆς ἀπάτης τὴν πλάνην πατήσασα·

χαῖρε, τῶν εἰδώλων τὸν δόλον ἐλέγξασα·

χαῖρε, θάλασσα ποντίσασα Φαραὼ τὸν νοητόν·

χαῖρε, πέτρα ἡ ποτίσασα τοὺς διψῶντας τὴν ζωήν·

χαῖρε, πύρινε στύλε ὄδηγῶν τοὺς ἐν σκότει·

χαῖρε, σκέπη τοῦ κόσμου πλατυτέρα νεφέλης·

χαῖρε, τροφὴ τοῦ μάννα διάδοχε·

χαῖρε, τρυφῆς ἀγίας διάκονε·

χαῖρε, ἡ γῆ ἡ τῆς ἐπαγγελίας·

χαῖρε, ἐξ ἣς ρέει μέλι καὶ γάλα·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

**Μέλλοντος Συμεῶνος τοῦ παρόντος αἰῶνος μεθίστασθαι τοῦ ἀπατεῶνος,
ἐπεδόθης ὡς βρέφος αὐτῷ, ἀλλ' ἐγνώσθης τούτῳ καὶ θεὸς τέλειος· διόπερ
ἔξεπλάγη σου τὴν ἄρρητον σοφίαν κράζων.**

Ἄλληλούϊα.

**Νέαν ἔδειξε κτίσιν ἐμφανίσας ὁ κτίστης ἡμῖν τοῖς ὑπ' αὐτοῦ γενομένοις, ἐξ
ἀσπόρου βλαστήσας γαστρὸς καὶ φυλάξας ταύτην, ὃσπερ ἦν, ἄφθορον,
ινὰ τὸ θαῦμα βλέποντες ὑμνήσωμεν αὐτὴν βιῶντες·**

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας·

χαῖρε, τὸ στέφος τῆς ἐγκρατείας·

χαῖρε, ἀναστάσεως τύπον ἐκλάμπουσα·

χαῖρε, τῶν ἀγγέλων τὸν βίον ἐμφαίνουσα·

χαῖρε, δένδρον ἀγλαόκαρπον ἐξ οὗ τρέφονται πιστοί·

χαῖρε, ξύλον εὔσκιόφυλλον, ύφ' οὐ σκέπονται πολλοί·

χαῖρε, κυοφοροῦσα λυτρωτὴν αἰχμαλώτοις·

χαῖρε, ἀπογεννῶσα ὁδηγὸν πλανωμένοις·

χαῖρε, κριτοῦ δικαίου δυσώπησις·

χαῖρε, πολλῶν πταισμάτων συγχώρησις·

χαῖρε, στολὴ τῶν γυμνῶν παρρησίας·

χαῖρε, στοργὴ πάντα πόθον νικῶσα·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

**Ζένον τόκον ἴδόντες ξενωθῶμεν τοῦ κόσμου, τὸν νοῦν εἰς οὐρανοὺς
μεταθέντες· διὰ τοῦτο γὰρ ὁ ὑψηλὸς ἐπὶ γῆς ἐφάνη ταπεινὸς ἄνθρωπος,
βουλόμενος ἐλκύσαι πρὸς τὸ ὑψός τοὺς αὐτῷ βιῶντας·**

Ἄλληλούϊα.

**"Ολος ἦν τοῖς κάτω καὶ τῶν ἄνω οὐδ' ὅλως ἀπῆν ὁ ἀπερίγραπτος
Λόγος· συγκατάβασις γὰρ θεϊκή, οὐ μετάβασις δὲ τοπικὴ γέγονε καὶ τόκος
ἐκ παρθένου θεολήπτου ἀκουούσης ταῦτα·**

Χαῖρε, θεοῦ ἀχωρήτου χώρα·

χαῖρε, σεπτοῦ μυστηρίου θύρα·

χαῖρε, τῶν ἀπίστων ἀμφίβολον ἄκουσμα·

χαῖρε, τῶν πιστῶν ἀναμφίβολον καύχημα·

χαῖρε, ὅχημα πανάγιον τοῦ ἐπὶ τῶν Χερουβίμ·

χαῖρε, οἴκημα πανάριστον τοῦ ἐπὶ τῶν Σεραφίμ·

χαῖρε, ἡ τάναντία εἰς ταύτὸν ἀγαγοῦσα·

χαῖρε, ἡ παρθενίαν καὶ λοχείαν ζευγνῦσα·

χαῖρε, δι' ἣς ἐλύθη παράβασις·

χαῖρε, δι' ἣς ἡ νοίχθη παράδεισος·

χαῖρε, ἡ κλείς τῆς Χριστοῦ βασιλείας·

χαῖρε, ἐλπὶς ἀγαθῶν αἰωνίων·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Πᾶσα φύσις ἀγγέλων κατεπλάγη τὸ μέγα τῆς σῆς ἐνανθρωπήσεως ἔργον·
τὸν ἀπρόσιτον γὰρ ὡς θεὸν ἐθεώρει πᾶσι προσιτὸν ἄνθρωπον, ἡμῖν μὲν
συνδιάγοντα, ἀκούοντα δὲ παρὰ πάντων·

Ἄλληλούϊα.

Ρήτορας πολυφθόγγους ὡς ἱχθύας ἀφώνους ὄρῶμεν ἐπὶ σοί, θεοτόκε·
ἀποροῦσι γὰρ λέγειν τὸ πῶς καὶ παρθένος μένεις καὶ τεκεῖν ἵσχυσας· ἡμεῖς
δὲ τὸ μυστήριον θαυμάζοντες πιστῶς βοῶμεν·

χαῖρε, σοφίας θεοῦ δοχεῖον·

χαῖρε, προνοίας αὐτοῦ ταμεῖον·

χαῖρε, φιλοσόφους ἀσόφους δεικνύουσα·

χαῖρε, τεχνολόγους ἀλόγους ἐλέγχουσα·

χαῖρε, ὅτι ἐμωράνθησαν οἱ δεινοὶ συζητηταί·

χαῖρε, ὅτι ἐμαράνθησαν οἱ τῶν μύθων ποιηταί·

χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τὰς πλοκὰς διασπῶσα·

χαῖρε, τῶν ἀλιέων τὰς σαγήνας πληροῦσα·

χαῖρε, βυθοῦ ἀγνοίας ἐξέλκουσα·

χαῖρε, πολλοὺς ἐν γνώσει φωτίζουσα·

χαῖρε, ὀλκὰς τῶν θελόντων σωθῆναι·

χαῖρε, λιμὴν τῶν τοῦ βίου πλωτήρων·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Σῶσαι θέλων τὸν κόσμον ὁ τῶν ὄλων κοσμήτωρ πρὸς τοῦτον
αὐτεπάγγελτος ἥλθε· καὶ ποιμὴν ὑπάρχων ὡς θεὸς δι' ἡμᾶς ἐφάνη καθ'
ἡμᾶς ἄνθρωπος· ὅμοιώ γὰρ τὸ ὅμοιον καλέσας ὡς θεὸς ἀκούει·

Άλληλούϊα.

Τεῖχος εἴ τῶν παρθένων, θεοτόκε παρθένε, καὶ πάντων τῶν εἰς σὲ προσφευγόντων· ὁ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς κατεσκεύασέ σε ποιητής, ἄχραντε, οἰκήσας ἐν τῇ μήτρᾳ σου ἐδίδαξε βοῶν σοι πάντας·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς παρθενίας.

Χαῖρε, ἡ πύλη τῆς σωτηρίας.

Χαῖρε, ἀρχηγὲ νοητῆς ἀναπλάσεως.

Χαῖρε, χορηγὲ θεϊκῆς ἀγαθότητος.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἀνεγέννησας τοὺς συλληφθέντας αἰσχρῶς.

Χαῖρε, σὺ γὰρ ἐνουθέτησας τοὺς συληθέντας τὸν νοῦν.

Χαῖρε, ἡ τὸν φθορέα τῶν φρενῶν καταργοῦσα.

Χαῖρε, ἡ τὸν σπορέα τῆς ἀγνείας τεκοῦσα.

Χαῖρε, παστὰς ἀσπόρου νυμφεύσεως.

Χαῖρε, πιστοὺς κυρίων ἀρμόζουσα.

Χαῖρε, καλὴ κουροτρόφε παρθένων.

Χαῖρε, ψυχῶν νυμφοστόλε ἀγίων.

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

‘Υμος ἄπας ἡττᾶται συνεκτείνεσθαι σπεύδων τῷ πλήθει τῶν πολλῶν οἰκτιρμῶν σου· ἰσαρίθμους ψαλμοὺς καὶ ὥδας ἢν προσφέρωμέν σοι, βασιλεῦ ἄγιε, οὐδὲν τελοῦμεν ἄξιον, ὃν δέδωκας τοῖς σοὶ βοῶσιν·

Ἄλληλούια.

Φωτοδόχον λαμπάδα τοῖς ἐν σκότει φανεῖσαν ὄρῶμεν τὴν ἀγίαν παρθένον· τὸ γὰρ ἄϋλον ἄπτουσα φῶς ὀδηγεῖ πρὸς γνῶσιν θεϊκὴν ἄπαντας, αὔγῃ τὸν νοῦν φωτίζουσα, κραυγῇ δὲ τιμωμένη ταῦτα·

Χαῖρε, ἀκτὶς νοητοῦ ἥλιου·

Χαῖρε, βολὶς τοῦ ἀδύτου φέγγους·

Χαῖρε, ἀστραπὴ τὰς ψυχὰς καταλάμπουσα·

Χαῖρε, ως βροντὴ τοὺς ἔχθρούς καταπλήττουσα·

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύφωτον ἀνατέλλεις φωτισμόν·

Χαῖρε, ὅτι τὸν πολύρρητον ἀναβλύζεις ποταμόν·

Χαῖρε, τῆς κολυμβήθρας ζωγραφοῦσα τὸν τύπον·

Χαῖρε, τῆς ἀμαρτίας ἀναιροῦσα τὸν ρύπον·

Χαῖρε, λουτήρ ἐκπλύνων συνείδησιν·

Χαῖρε, κρατήρ κιρνῶν ἀγαλλίασιν·

Χαῖρε, ὀσμὴ τῆς Χριστοῦ εὐωδίας·

Χαῖρε, ζωὴ μυστικῆς εὐωχίας·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Χάριν δοῦναι θελήσας ὄφλημάτων ἀρχαίων ὁ πάντων χρεωλύτης
ἀνθρώπων, ἐπεδήμησε δι' ἑαυτοῦ πρὸς τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ
χάριτος· καὶ σχίσας τὸ χειρόγραφον ἀκούει παρὰ πάντων οὕτως·
Ἄλληλούϊα.

Ψάλλοντές σου τὸν τόκον ἀνυμνοῦμεν σε πάντες ὡς ἔμψυχον ναόν, θεοτόκε·
ἐν τῇ σῇ γάρ οἰκήσας γαστρὶ ὁ κατέχων πάντα τῇ χειρὶ κύριος ἡγίασεν,
ἐδόξασεν, ἐδίδαξε βοῶν σοι πάντας·

Χαῖρε, σκηνὴ τοῦ θεοῦ καὶ Λόγου·

χαῖρε, ἀγία ἀγίων μείζων·

χαῖρε, κιβωτὲ χρυσωθεῖσα τῷ πνεύματι·

χαῖρε, θησαυρὲ τῆς ζωῆς ἀδαπάνητε·

χαῖρε, τίμιον διάδημα βασιλέων εὔσεβῶν·

χαῖρε, καύχημα σεβάσμιον ἱερέων εὐλαβῶν·

χαῖρε, τῆς ἐκκλησίας ὁ ἀσάλευτος πύργος·

χαῖρε, τῆς βασιλείας τὸ ἀπόρθητον τεῖχος·

χαῖρε, δι' ἣς ἐγείρονται τρόπαια·

χαῖρε, δι' ἣς ἔχθροὶ καταπίπτουσι·

χαῖρε, φωτὸς τοῦ ἐμοῦ θεραπεία·

χαῖρε ψυχῆς τῆς ἐμῆς προστασίᾳ·

Χαῖρε, νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὕ πανύμνητε μήτηρ, ἡ τεκοῦσα τὸν πάντων ἀγίων ἀγιώτατον Λόγον,
δεξαμένη τὴν νῦν προσφοράν, ἀπὸ πάσης ρύσαι συμφορᾶς ἅπαντας καὶ
τῆς μελλούσης λύτρωσαι κολάσεως τοὺς σοὶ βοῶντας·

Ἄλληλούϊα.